

κλωτσιά

κλωτσιά κ. **κλωτσά**, η ουσ. [<μσν. κλωτσέα <κλότσος + κατάλ. -ιά], χτύπημα με το πόδι: «έφαγε μια κλωτσιά στο καλάμι, που στέναξε απ' τον πόνο». (Ακολουθούν 29 φρ.)·

- δίνω κλωτσιά ή δίνω κλωσιές, κλωτσώ (βλ. λ.): «όταν είναι νευριασμένος, δίνει κλωσιές σαν αγριεμένο άλογο»·

- δώσ' του κλωτσιά! ή δώσ' του μια κλωτσιά! έκφραση με την οποία προτρέπουμε κάποιον να διώξει βίαια κάποιον που έχει γίνει ενοχλητικός: «αφού σου δημιουργεί κάθε τόσο προβλήματα, δώσ' του μια κλωτσιά να ησυχάσει το κεφάλι σου!»·

- είναι για κλωσιές, πρέπει να τιμωρηθεί με ξυλοδαρμό ή συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο, σαν να επιδιώκει να φάει ξύλο: «αφού παρ' όλο το πρόβλημα των πνευμόνων του εξακολουθεί να καπνίζει, ε, είναι για κλωσιές». Για συνών. βλ. φρ. είναι για χαστούκια, λ. χαστούκι·

- έφαγα κλωτσιά στ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·

- έφαγε κλωτσιά, βλ. φρ. έφαγε κλότσο, λ. κλότσος·

- έφαγε κλωσιές ή έφαγε τις κλωσιές του, ξυλοκοπήθηκε από κάποιον: «πήγε να κουνηθεί στον τάδε κι έφαγε τις κλωσιές του»·

- έφυγε με τις κλωσιές, εκδιώχτηκε από κάπου βίαια και βάνουσα: «αφού δεν έπαιρνε από λόγια, έφυγε με τις κλωσιές»·

- θα φας κλωτσιά στ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·

- θέλει κλωσιές ή θέλει τις κλωσιές του, βλ. φρ. είναι για κλωσιές·

- μου 'ριξε κλωτσιά στ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·

- όποιος παίζει με το γάιδαρο, κλωσιές θα φάει, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·

- παίξαμε κλωσιές, μαλώσαμε ανταλλάσσοντας χτυπήματα με τα πόδια: «πες ο ένας πες ο άλλος, στο τέλος παρεξηγηθήκαμε και παίξαμε κλωσιές»·

- πέφτουν κλωσιές, γίνεται άγριος καβγάς: «μόλις μάθαμε πως πέφτουν κλωσιές στο καφενείο, τρέξαμε όλοι να πάμε να δούμε»·

- πήρε κλωτσιά, βλ. φρ. πήρε κλότσο, λ. κλότσος·

- πλακώνομαι στις κλωσιές, μαλώνω άγρια με κάποιον ανταλλάσσοντας χτυπήματα με τα πόδια: «μόλις συναντήθηκαν, πλακώθηκαν στις κλωσιές»·

- τον έδιωξε με τις κλωσιές, βλ. φρ. έφυγε με τις κλωσιές·

- τον πέταξε έξω με τις κλωσιές, τον εκδιώξε από κάποιο κλειστό χώρο με βίαιο, με βάνουσο τρόπο: «επειδή δημιουργούσε συνέχεια προβλήματα στους συνέδρους, σηκώθηκε ο τάδε και τον πέταξε έξω με τις κλωσιές»·

- τον πέθανα στις κλωσιές, βλ. φρ. τον τρέλανα στις κλωσιές·

- τον πλάκωσα στις κλωσιές, τον ξυλοκόπησα χτυπώντας τον επανειλημμένα με τα πόδια: «δεν άντεχα άλλο τις βλακείες που έλεγε και τον πλάκωσα στις κλωσιές»·

- τον **τάραξα** στις κλοτσιές, τον έδειρα άγρια, τον ξυλοκόπησα χτυπώντας τον με τα πόδια μου: «μόλις έβρισε τη μάνα μου, σηκώθηκα και τον τάραξα στις κλοτσιές»·
- τον **τρέλανα** στις κλοτσιές, τον έδειρα άγρια, τον ξυλοκόπησα χτυπώντας τον επανειλημμένα με τα πόδια: «τον είχα από καιρό άχτι και μόλις τον συνάντησα τον τρέλανα στις κλοτσιές». (Λαϊκό τραγούδι: *την πρώτη σου τη χάρισα, τη δεύτερη, κυρά μου, θα σε τρελάνω στις κλοτσιές και θα βρω τον μπελά μου*)·
- του **έδωσα** μια κλοτσιά, βλ. φρ. του **έριξα** μια κλοτσιά·
- του **κάθισα** μια κλοτσιά, βλ. φρ. του **έριξα** μια κλοτσιά·
- του **έκοψα** μια κλοτσιά, βλ. φρ. του **έριξα** μια κλοτσιά·
- του **έριξα** μια κλοτσιά, τον χτύπησα με το πόδι μου, τον κλότσησα: «λίγο πριν μας χωρίσουν πρόλαβα και του έριξα μια κλοτσιά»·
- του **έριξα** κλοτσιές ή του **έριξα** τις κλοτσιές του, τον χτύπησα πολλές φορές με το πόδι μου, τον κλότσησα πολλές φορές και, κατ' επέκταση, τον νίκησα: «μόλις πήγα να μου κάνει το μάγκα του έριξα τις κλοτσιές του κι έκατσε στ' αβγά του»·
- του **έσκασα** μια κλοτσιά, βλ. φρ. του **έριξα** μια κλοτσιά·
- του **τράβηξα** μια κλοτσιά, βλ. φρ. του **έριξα** μια κλοτσιά·
- **τρώω** κλοτσιές ή **τρώω** τις κλοτσιές μου, δέχομαι κλοτσιές, με δέρνει άγρια κάποιος και, κατ' επέκταση, με νικά: «κάθε φορά που μαλώνω με τον τάδε, τρώω τις κλοτσιές μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας